

Alex Hernández publica "Màscares de nit", premi de Narrativa Breu Ciutat de Mollerussa 2005

El llibre plasma una visió crua i radical de les nits més salvatges de la Costa Brava

Redacció. L'escriptor gironí Alex Hernández acaba de presentar el seu llibre "Màscares de Nit", una visió crua i radical de les nits més salvatges de la Costa Brava.

LA PROA

El llibre (Pagès Editors) comença amb una contundent declaració de principis: "Sóc d'una Costa Brava transsexual i vampírica: de dia és una immensa platja de sorra i sol, guinguetes, turistes, cotxes i negocis. De nit, la Costa Brava és una immensa costa

de bars, pubs, discoteques, after-hours, raves, camells i totes les drogues imaginables.

La veig canviant de sexe sense perdre l'esperit vampíric perquè són els diners l'última finalitat de l'ànima, real i autèntica, de la Costa Brava".

- La veus així, a la Costa Brava?

- Sincerament, n'hi ha moltes de Costa Brava. Des de la familiar, a la dels estrangers que viuen en el seu propi món, la dels empresaris, la de la gent treballadora... i evidentment també n'hi ha la Costa Brava més descontrolada, plena de nits interminables i de tot tipus de drogues. Tots ells, però, tenen un cosa en comú: comparteixen el mateix àmbit geogràfic que anomenem Costa Brava i que és reconeguda pels negocis i per la riquesa econòmica que genera des de fa dècades. Es fan diners tant de dia com de nit, i això és una realitat dual, transsexual i anomeno jo en el llibre.

- Les drogues i el sexe són ben presents en aquesta narració, perquè?

- Perquè he focalitzat una manera de viure molt concreta, la de la gent que treballa de dia però només desitja sortir de nit, col·locar-se i passar-s'ho bé amb les drogues. El sexe?, és lògic que hi sigui perquè és una part fonamental en la vida, per tant, aquests personatges també en gaudeixen, ara bé, està entrelligat a les drogues. En definitiva, les drogues dominen les seves vides -sexe inclòs- tot i que ells no volen adonar-se'n.

- Li has donat una mirada moral?

- No. El personatge principal, Pau, comença a no trobar cap sentit en la vida de treball i festes continuades que havia dut fins llavors, just en el moment que comença la història. Això el provoca una greu tensió interna entre el que desitja inte-

riorment i el que viu externament. Precisament, la història és oberta i no sabem quin serà el futur del personatge. No puc donar una mirada moral perquè no hi ha un final tancat cap una única direcció.

- Has triat la zona de Palamós i de Sant Antoni de Calonge per algun motiu especial?

- En el llibre no es descriu ni cap carrer ni cap municipi de manera detallada perquè volia posar tota la força en els personatges i les històries que viuen. Ni tan sols sabem el carrer on viu en Pau, però sabem que ell és de Sant Antoni de Calonge. Això de no donar cap detall de llocs concrets m'ha permès situar-los a la badia de Palamós però les seves històries són personatges que els podem situar perfectament al sud. a

Lloret, o al nord, a Roses.

- Una última pregunta: per què has usat un ritme tant ràpid en la construcció de les frases?

- Perquè els personatges ho demanaven. És a dir, viuen en un món vital on tot passa ràpidament i on tot és fugisser. Per tant no podia narrar les seves històries amb un ritme pausat, amb moltes frases subordinades o amb paràgrafs plens de detalls i d'explicacions profuses. No encaixa en absolut! Les frases curtes, contundents, els diàlegs breus ha estat la millor manera de fer possible la narració.

"Màscares de Nit" va rebre el premi de Narrativa Breu Ciutat de Mollerussa 2005, i ha estat presentat el passat divendres en aquesta doblació lleidatana